Nr. DOK-3667 Teisminio proceso Nr. 2-52-3-01514-2020-7

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS **NUTARTIS**

2021 m. liepos 1 d.

Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Artūro Driuko, Gedimino Sagačio (kolegijos pirmininkas) ir Algirdo Taminsko,

susipažinusi su 2021 m. birželio 24 d. paduotu ieškovės O. M. kasaciniu skundu dėl Vilniaus apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2021 m. kovo 23 d. nutarties peržiūrėjimo,

nustatė:

Ieškovė padavė kasacinį skundą dėl Vilniaus apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2021 m. kovo 23 d. nutarties, kuria paliktas nepakeistas Vilniaus regiono apylinkės teismo Vilniaus rajono rūmų 2020 m. gruodžio 9 d. sprendimas atmesti ieškinį dėl skolos

рашказ перакевная vinnaus regiono apylinkės teismo vinnaus rajono rumų 2020 m. gruodzio 9 d. sprendimas atmesti ieškinį dėl skolos priteisimo, peržiūrėjimo. Kasacinis skundas paduodamas <u>CPK 346 straipsnio</u> 2 dalies 1, 2 punktuose įtvirtintais kasacijos pagrindais.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtiniais atvejais, kai yra bent vienas iš <u>CPK</u> 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų (<u>CPK</u> 346 straipsnio 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyto kasacijos pagrindo buvimą būtina pagristi išsamiais teisiniais argumentais (<u>CPK</u> 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas). Be to, <u>CPK</u> 346 straipsnio 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, jog kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet ypatingais teisės klausimais, siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliamų teisės problemų išsmendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškininaui išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti buvus pažeista materialinės ar proceso teisės normą, teisinius argumentus, patvirtinančius nurodytos (nurodytų) teisės normos (normų) pažeidimą bei argumentuotai pagristi, kad teisės pažeidimas, į kurį apeliuojama, yra toks svarbus, kad turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, o taip pat, kad jis (teisės pažeidimas) galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui. Kai kasacinis skundas paduodamas <u>CPK 346 straipsnio</u> 2 dalies 2 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą bylose, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, bei argumentuotai pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant apskustuose teismų sprendimuose išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

Kasaciniame skunde teigiama, kad apeliacinės instancijos teismas netinkamai rėmėsi teismų praktika dėl paskolos teisinių santykių, kai nebuvo sudaryta rašytinė paskolos sutartis, įrodinėjimo (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013 m. gruodžio 21 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-7-430/2013), netinkamai vertino įrodymus. Šiems argumentams pagrįsti nurodoma, kad apeliacinės instancijos teismas neįvertino pinigų pervedimo į atsakovo sąskaitą metu buvusių aplinkybių; kad atsakovui buvo reikalingi pinigai, jokie kiti atsiskaitymai tarp ieškovės ir atsakovo neegzistavo, ieškovė nebuvo sudariusi su atsakovu kitų sandorių, išskyrus paskolos; atsakovas ir trečiasis asmuo tebėra geri draugai ir verslo partneriai; 2015 m. vasarą atsakovas ir trečiasis asmuo aktyviai plėtojo žemės sklypo projektą; atsakovas 2015 m. vasarą sudarė du nekilnojamojo turto įsigijimo sandorius; ieškovė 2014 m. turėjo nemažas santaupas. Byloje nepasisakyta dėl to, kodėl ieškovė turėjo grąžinti už trečiąjį asmenį skolą atsakovui pagal judviejų sudarytą sutartį, kai nebuvo suėjęs šios sutarties įvykdymo terminas; netinkamai įvertintos aplinkybės apie atsakovo turėtas lėšas: atsakovas pateikė išrašą apie jos sąskaitoje esančias lėšas 2015 m. liepos 2 d.—rugpjūčio 24 d. laikotarpiu, tačiau iš trumpo išrašo nesimato, iš kokių šaltinių gautos įplaukos ar patirtos išlaidos nurodytu laikotarpiu); liepos 2 d. sąskaitos likutis yra 7132,68 Eur todėl, kad tą dieną ieškovė pervedė atsakovui 7000 Eur; sąskaitos išrašas pateiktas iki 2015 m. rugpjūčio 24 d., kai ieškovė pervedė atsakovui 3000 Eu. Be to, neatskleidus atsakovo sudarytų nekilnojamojo turto sandorių (ypač 2015 m. rugpjūčio 13 d. sandorio su trečiuoju asmeniu) sąlygų, atsisakymo terminų, sąskaitos išrašas nepatvirtinta pakankamo lėšų turėjimo.

Kasaciniame skunde nurodoma ir tai, kad apeliacinės instancijos teismas pažeidė proceso teisės normas, reglamentuojančias įrodinėjimo pareigą, netinkamai paskirstė įrodinėjimo naštą. Teismas nurodė, kad aplinkybę, jog atsakovas turėjo pakankamai lėšų sandoriui įvykdyti (turto vertės ir atsakovo turimų lėšų santykį), turėjo įrodinėti ieškovė. Tačiau būtent atsakovas, o ne ieškovė teigė, kad jis turėjo pakankami lėšų sandoriams 2015 m. liepos-rugpjūčio mėn. sudaryti, todėl jis turėjo šias aplinkybes įrodyti, tačiau neteikė tokių įrodymų. Byloje nepagrįsta, kodėl ieškovė, nebūdama atsakovo ir trečiojo asmens 2014 m. balandžio 28 d. sandorio šalimi, nesuėjus šio sandorio įvykdymo terminui, povedybinės sutarties pagrindu esant atskiram jos ir trečiojo asmens turtui ir prievolėms, ieškovei nedalyvaujant atsakovo ir trečiojo asmens nekilnojamojo turto vystymo veikloje, turėjo grąžinti už trečiąjį asmens skolą, nors teismas nurodė, jog trečiasis asmuo ir atsakovas negalėjo įskaityti vienarūšių priešpriešinių prievolių nekilnojamojo turto sandorių sudarymo metu, nes trečiąjam asmeniui nebuvo suėjęs prievolės įvykdymo terminas.

Kasacinis skundas grindžiamas ir tuo, kad apeliacinės instancijos teismas, aiškindamas šalių sutartinius santykius, netinkamai aiškino žodžio "skola" prasmę, nes žodis "paskola" yra tik teisinė apibrėžtis, apibūdinti teisinį santykį tarp dviejų sandorio šalių, o ne tai, kuris iš jų kuriam yra skolingas. Žodis "skola" gali reikšti ir grąžintinai gautus pinigus. Ieškovė, pervesdama pinigus, nenurodė, kad tai skolos grąžinimas. Taigi vien lingvistinės pavedimų paskirties nepakanka, kad paaiškinti šalių sutartinių santykių esmę. Neišanalizavus visų bylos aplinkinių, nebuvo nustatyti tikrieji šalių ketinimai. Pažymėta ir tai, kad apeliacinės instancijos teismas, pašalindamas tam tikrus teismo motyvus, iš esmės konstatavo, kad atsakovas apskritai neprivalėjo įrodyti savo atsikirtimų – nesvarbi jo su trečiuoju asmeniu sudarytos paskolos paskirtis, o jo įvykdymo įrodymai nebūtini.

Atrankos kolegija, susipažinusi su kasacinio skundo argumentais, teismų procesinių sprendimų motyvais ir jų pagrindu padarytomis išvadomis, sprendžia, kad kasacinio skundo argumentai nepatvirtina CPK 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kriterijų kasacijai. Atrankos kolegijos vertinimu, kasacinio skundo argumentais nepagrindžiama, kad apeliacinės instancijos teismas netinkamai aiškino ir taikė teisės normas, reglamentuojančias paskolos teisinius saitykius, jų irodinėjima, irodinėjimo naštos paskirstymą, ir kad šis pažeidimas galėjo turėti įtakos neteisėtai teismo nutarčiai priimti. Nors kasaciniame skunde nurodomos ir cituojamos kasacinio teismo nutartys, tačiau nurodytais argumentais nepagrindžiama kasacinio skundo atitiktis <u>CPK 346 straipsnio</u> 2 dalies 2 punkto reikalavimams.

Dėl nurodytų priežasčių konstatuotina, kad kasacinis skundas neatitinka <u>CPK 346 straipsnio</u>, 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų todėl jį atsisakjus priimti (<u>CPK</u> 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktai).

Atsisakius priimti kasacinį skundą, už kasacinį skundą sumokėtas žyminis mokestis grąžintinas jį sumokėjusiai ieškovei (<u>CPK 350</u>

straipsnio 4 dalis).

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais ir 4 dalimi,

nutaria:

Kasacinį skundą atsisakyti priimti.

Grąžinti O. M. (a. k. (duomenys neskelbtini) 225 (du šimtus dvidešimt penkis) Eur žyminį mokestį, sumokėtą banko Swedbank AB 2021 m birželio 21 d. mokėjimo nurodymu Nr. 20. Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjos Artūras Driukas

Gediminas Sagatys

Algirdas Taminskas